

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มตัวอย่างประชากรในการวิจัยเรื่องนี้ได้แก่นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ การศึกษาชั้นสูงปีที่ 1 (ป.กศ.สูง ปีที่ 1) ภาคปกติ ที่วิทยาลัยครูจันทระเกษม นักเรียน ชาย 76 คน นักเรียนหญิง 150 คน รวม 226 คน และวิทยาลัยครูนครสวรรค์ นักเรียน ชาย 104 คน นักเรียนหญิง 130 คน รวม 234 คน จำแนกตามวิทยาลัยครูและตามเพศ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การแจกแจงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างประชากรจำแนกตามวิทยาลัย ครูและตามเพศ

วิทยาลัยครู	ชาย ร้อยละ	หญิง ร้อยละ	รวม ร้อยละ
จันทระเกษม	33.63	66.37	100
นครสวรรค์	44.44	55.56	100
รวม	39.13	60.87	100

จากรายการที่ 1 ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีนักเรียน ชายในวิทยาลัยครูจันทระเกษม คิดเป็นร้อยละ 33.63 ซึ่งมีจำนวนนักเรียนชายน้อยกว่า วิทยาลัยครูนครสวรรค์ ซึ่งมีเป็นอัตราร้อยละ 44.44 ส่วนนักเรียนหญิงในวิทยาลัยครู จันทระเกษม คิดเป็นอัตราร้อยละ 66.37 ซึ่งมีจำนวนนักเรียนหญิงมากกว่าวิทยาลัยครู

นครสวรรค์ ซึ่งมีเป็นอัตราร้อยละ 55.56 รวมกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย
ครั้งนี้มีนักเรียนชายจากวิทยาลัยครูทั้ง 2 แห่ง คิดเป็นอัตราร้อยละ 39.13 ซึ่งมีจำนวน
นักเรียนน้อยกว่านักเรียนหญิงทั้ง 2 แห่งรวมกัน ซึ่งคิดเป็นอัตราร้อยละ 60.87

ผลการคำนวณหาค่ามัธยฐานและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น
และหาค่าร้อยละ เพื่อนำมาเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อวิชาสุขศึกษา ในทัศนะของ
นักเรียนชายและนักเรียนหญิง และโดยส่วนรวมในเรื่องรายการสำคัญของเนื้อหาวิชา
อนามัยส่วนบุคคลและชุมชน สุขศึกษาและ การปฐมพยาบาล วิชาสุขศึกษาใน
โรงเรียน การเรียนการสอน การประเมินผลการสอน ดังแสดงในตารางที่ 2, 3, 4,
5, 6, 7, 8, 9 และ 10 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 การสถิติแสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการสำคัญของเนื้อหาวิชาอนามัยส่วนบุคคลและชุมชนในทัศนะของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

ข้อ ที่	ข้อความ	ชาย		หญิง		รวม	
		$\bar{X}_1$	S.D. ₁	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	$\bar{X}$	S.D.
1	อนามัยเกี่ยวกับตา หู จมูก ปากและฟัน	4.44	0.55	4.36	0.69	4.39	0.64
2	อนามัยเกี่ยวกับผมและ ผิวหนัง	4.36	0.55	4.45	0.61	4.41	0.62
3	อนามัยเกี่ยวกับมือและเท้า	4.20	0.61	4.26	0.79	4.24	0.70
4	การรักษาทรุดทรง	4.15	0.95	4.43	0.83	4.32	0.89
5	การแต่งกาย	4.17	0.95	4.19	1.07	4.18	1.14
6	อนามัยเกี่ยวกับอาหาร	4.19	0.96	4.34	0.78	4.28	1.19
7	ความผิดปกติเนื่องจาก โรคขาดธาตุอาหาร	3.89	1.10	3.82	1.06	3.85	1.07
8	ระบบการหายใจ	3.96	0.92	3.79	1.08	3.86	1.02
9	ระบบการไหลเวียนของ โลหิต	3.77	0.99	3.73	1.02	3.74	1.34
10	การถ่ายเทของเสียออก จากร่างกาย	3.92	0.98	3.91	0.94	3.91	0.97
11	การออกกำลังกายและการ พักผ่อน	4.25	0.81	4.13	0.89	4.18	0.85
12	การนอน	3.98	1.07	4.11	1.03	4.06	1.05

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อ ที่	ข้อความ	ชาย		หญิง		รวม	
		$\bar{X}_1$	S.D. ₁	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	$\bar{X}$	S.D.
13	อนามัยทางจิต	4.20	0.86	4.04	1.11	4.11	0.96
14	อนามัยทางเพศและโรคเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์	4.21	0.78	3.93	1.01	4.04	0.93
15	อนามัยสำหรับบุคคลในวัยชรา	3.47	1.07	3.66	1.02	3.58	1.05
16	ทอมต่าง ๆ ที่สำคัญ	3.47	1.09	3.51	1.13	3.09	1.13
17	ยาและสิ่งเสพติดให้โทษ	3.32	1.30	3.40	1.20	3.37	1.24
18	โรคไม่ติดต่อกที่สำคัญ เช่น โรคหัวใจ โรคเบาหวาน	3.41	1.17	2.63	1.57	3.44	0.70
19	โรคติดต่อกที่สำคัญ เช่น วัณโรค โรคซิฟิลิส	4.01	0.91	3.70	1.26	3.82	1.71
20	การเตรียมตัวเพื่อชีวิตครอบครัว	3.86	1.17	3.82	1.14	3.83	1.33
21	การบริโภคน้ำตาล	3.28	1.14	3.48	1.24	3.40	1.35
22	กรรมพันธุ์	3.78	1.02	3.60	1.19	3.68	1.10
23	การจัดน้ำดื่มน้ำใช้ในชุมชน	3.89	0.97	3.61	1.76	3.89	1.09
24	การจัดสวนที่ถูกสุขลักษณะ	4.00	0.92	4.00	0.97	4.00	0.96
25	การกำจัดขยะมูลฝอยในชุมชน	3.87	0.91	3.90	0.91	3.89	0.91
26	อนามัยเกี่ยวกับการซื้อขายอาหาร	4.06	0.89	4.08	0.96	4.07	0.94
27	สถานที่ให้บริการอนามัยแก่ชุมชน	3.94	0.97	3.90	0.97	3.91	1.78
	รวม	3.93	1.01	3.89	1.10	3.90	1.31

ค่าสถิติในตารางที่ 2 แสดงว่าโดยส่วนรวม นักเรียนมีความสนใจในรายการสำคัญ ของเนื้อหาวิชาอนามัยส่วนบุคคลและชุมชน แต่จากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.31 แสดงว่า นักเรียนมีความเห็นแตกต่างกันพอสมควร เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละข้อ ปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่ยืนยันว่ามีความสนใจในรายการสำคัญของเนื้อหาวิชาทุกข้อ โดยเฉพาะอนามัยเกี่ยวกับผมและผิวหนัง อนามัยเกี่ยวกับหู ตา ปาก และฟัน นักเรียนมีความสนใจในระดับค่อนข้างสูง ยกเว้นเรื่องทอมต่าง ๆ ที่สำคัญ ยาเสพติดให้โทษ โรคไม่ติดต่อที่สำคัญและการบริหารทารกที่นักเรียนมีความคิดเห็นก้ำกึ่งระหว่างสนใจกับไม่สนใจ

เมื่อทดสอบความแตกต่างความสนใจในรายการสำคัญของเนื้อหาวิชาอนามัยส่วนบุคคลและชุมชนโดยส่วนรวมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงโดยการทดสอบค่าซี ปรากฏว่าค่าซี ที่คำนวณได้มีค่า 0.40 ซึ่งน้อยกว่า 1.64 ซึ่งเป็นค่าวิกฤติของซีที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสนใจในรายการสำคัญของเนื้อหาวิชาอนามัยส่วนบุคคลและชุมชน โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นอกจากนี้ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นยังยืนยันว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงต่างก็มีความคิดเห็นสอดคล้องกันไปในทำนองเดียวกัน

เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละข้อแล้ว จะเห็นได้ว่าทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความสนใจในรายการสำคัญของเนื้อหาวิชาอนามัยส่วนบุคคลและชุมชนเกือบทุกข้อเป็นไปในทำนองเดียวกัน กล่าวคือรายการสำคัญที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสนใจในระดับค่อนข้างสูงโดยเรียงตามลำดับจะเห็นว่านักเรียนชายจะมีความสนใจในเรื่องอนามัยเกี่ยวกับหู ตา จมูก ปาก และฟัน อนามัยเกี่ยวกับผมและผิวหนัง การออกกำลังกายและการพักผ่อน อนามัยทางเพศที่เกี่ยวข้องกับระบบสืบพันธุ์ ส่วนนักเรียนหญิงจะมีความสนใจในเรื่องอนามัยเกี่ยวกับผมและผิวหนัง การรักษาทรวงอก อนามัยเกี่ยวกับหู ตา จมูก ปากและฟัน อนามัยเกี่ยวกับอาหารตามลำดับ เมื่อพิจารณารายการสำคัญที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีแนวโน้มของความคิดเห็นในระดับก้ำกึ่งกันระหว่างสนใจและไม่สนใจ ปรากฏว่านักเรียนชายมีความคิดเห็นก้ำกึ่งในเรื่องอนามัยสำหรับบุคคลในวัยชรา ทอมต่าง ๆ ที่สำคัญ โรคไม่ติดต่อที่สำคัญ ยาและสิ่งเสพติดให้โทษ ส่วนนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นก้ำกึ่งในเรื่องการบริหารทารก ยา และสิ่งเสพติดให้โทษ โรคไม่ติดต่อที่สำคัญ ตามลำดับ

ตารางที่ 3 คาสติติแสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการสำคัญ
ของเนื้อหาวิชาสวัสดิศึกษาและการปฐมพยาบาล ในทัศนะของ
นักเรียนชายและนักเรียนหญิง

ข้อ ที่	ข้อความ	ชาย		หญิง		รวม	
		$\bar{X}_1$	S.D. ₁	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	$\bar{X}$	S.D.
1	ความหมายและความสำคัญ ของวิชาสวัสดิศึกษา	4.07	0.75	3.86	0.88	4.00	0.49
2	ความปลอดภัยภายในบ้าน	4.16	0.92	4.33	1.27	4.27	0.78
3	ความปลอดภัยภายในโรงเรียน	4.07	0.84	4.08	0.62	4.07	0.76
4	ความปลอดภัยในการเดินทาง ทางบก	4.20	0.73	4.20	0.69	4.20	0.70
5	ความปลอดภัยในการเดินทาง ทางน้ำ	3.87	0.98	4.32	0.67	4.14	0.86
6	ความปลอดภัยในเรือสวนไร่นา	3.51	1.14	3.52	1.08	3.52	1.09
7	ความปลอดภัยในโรงงาน อุตสาหกรรม	3.40	1.22	3.52	1.01	3.47	1.11
8	ความปลอดภัยในการเรียน พลศึกษาและสันนาการ	4.17	1.00	3.90	0.94	4.00	0.93
9	การป้องกันอัคคีภัยและไฟฟ้า แรงสูง	4.24	0.87	4.33	0.79	4.30	0.83
10	วิธีสอนสวัสดิศึกษาในชั้น ประถมศึกษา	4.11	0.91	4.12	0.77	4.12	0.81

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ชาย		หญิง		รวม	
		$\bar{X}_1$	S.D. ₁	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	$\bar{X}$	S.D.
11	ความมุ่งหมายและความสำคัญ ของการปฐมพยาบาล	3.81	0.98	4.03	0.87	3.95	0.89
12	การปฐมพยาบาลเกี่ยวกับบาดแผล	4.00	0.91	4.18	0.74	4.12	0.76
13	การห้ามโลหิต	4.11	0.81	4.16	0.79	4.14	0.80
14	การใช้ยาพื้นแผลและการใช้ยา สามเหลี่ยม	3.90	0.89	3.90	0.81	3.90	0.84
15	การปฐมพยาบาลผู้ที่ถูกไฟไหม้ และน้ำร้อนลวก	4.02	0.83	3.78	1.05	3.88	0.95
16	การปฐมพยาบาลผู้ที่ถูกไฟฟ้าช็อต	4.01	1.02	4.15	0.83	4.10	0.88
17	การฉายปอด	4.08	0.83	3.98	0.92	4.02	0.88
18	การปฐมพยาบาลผู้ถูกยาพิษ	4.02	0.89	4.05	0.90	4.04	0.84
19	การจับชีพจรและการวัดปรอท	3.92	0.89	3.94	0.87	3.93	0.89
20	การปฐมพยาบาลคนเป็นลมชนิด ต่าง ๆ	3.91	0.97	4.09	0.82	4.02	0.88
21	การปฐมพยาบาลเป็นพิเศษ ที่ศีรษะ หนอก ท้อง	3.94	0.98	3.98	1.23	3.96	0.86
22	การเคลื่อนย้ายผู้ป่วย	3.89	0.90	3.86	0.93	3.87	0.93
	รวม	3.97	0.95	4.01	0.71	4.00	0.89

ค่าสถิติในตารางที่ 3 แสดงว่า โดยส่วนรวมนักเรียนมีความสนใจในรายการสำคัญของเนื้อหาวิชาสวัสดิศึกษาและการปฐมพยาบาล เป็นไปในทำนองเดียวกัน ซึ่งสังเกตได้จากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น มีค่าเท่ากับ 0.89 เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละข้อ ปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่ยืนยันว่ามีความสนใจในรายการสำคัญของเนื้อหาวิชาทุกข้อ โดยเฉพาะการป้องกันอัคคีภัยและไฟฟ้าแรงสูง ความปลอดภัยภายในบ้าน ความปลอดภัยในการเดินทางทางบก ความปลอดภัยในการเดินทางทางน้ำ การห้ามโลหิตนักเรียนมีความสนใจในระดับค่อนข้างสูง ยกเว้นเรื่องความปลอดภัยในโรงงานอุตสาหกรรม ที่นักเรียนมีความคิดเห็นก้ำกึ่งระหว่างสนใจกับไม่สนใจ

เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างความสนใจในรายการสำคัญของเนื้อหาวิชาสวัสดิศึกษาและการปฐมพยาบาล โดยส่วนรวมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง โดยการทดสอบค่าซี ปรากฏว่า ค่าซีที่คำนวณได้มีค่า 0.50 ซึ่งน้อยกว่า 1.64 ซึ่งเป็นค่าวิกฤตของซีที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสนใจในรายการสำคัญของเนื้อหาวิชาอนามัยส่วนบุคคลและชุมชนโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นอกจากนี้ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นยังยืนยันว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงต่างก็มีความคิดเห็นสอดคล้องเป็นไปในทำนองเดียวกัน

เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละข้อแล้ว จะเห็นได้ว่า ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสนใจและในรายการสำคัญของเนื้อหาวิชาสวัสดิศึกษาและการปฐมพยาบาลเกือบทุกข้อเป็นไปในทำนองเดียวกัน กล่าวคือ รายการสำคัญที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสนใจในระดับค่อนข้างสูง โดยเรียงตามลำดับจะเห็นว่า นักเรียนชายจะมีความสนใจในเรื่อง การป้องกันอัคคีภัยและไฟฟ้าแรงสูง ความปลอดภัยในการเดินทางทางบก ความปลอดภัยในการเรียนพลศึกษาและสันตนาการ ความปลอดภัยภายในบ้าน ส่วนนักเรียนหญิงมีความสนใจในเรื่อง การป้องกันอัคคีภัยและไฟฟ้าแรงสูง ความปลอดภัยภายในบ้าน และความปลอดภัยในการเดินทางทางน้ำ ความปลอดภัยในการเดินทางทางบกตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่า ไม่มีรายการสำคัญใดเลยที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นก้ำกึ่งกันระหว่างสนใจและไม่สนใจ

ตารางที่ 4 กาสถิติแสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการสำคัญของเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในโรงเรียน ในทัศนะของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

ข้อที่	ข้อความ	ชาย		หญิง		รวม	
		$\bar{X}_1$	S.D. ₁	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	$\bar{X}$	S.D.
1	ความหมายและความสำคัญของวิชาสุขศึกษาในโรงเรียน	3.96	0.84	3.74	0.97	3.82	0.83
2	หลักการสุขภาพทั่วไปของโรงเรียน	3.83	0.89	3.75	0.92	3.78	0.92
3	การจัดห้องเรียนให้ถูกสุขลักษณะ	4.10	0.78	4.10	0.92	4.10	0.87
4	การจัดน้ำดื่มน้ำใช้ภายในโรงเรียน	4.17	0.77	4.12	0.97	4.15	0.78
5	การจัดโรงครัวและโรงอาหาร	3.87	1.11	4.14	0.87	4.03	0.99
6	การจัดห้องพยาบาลในโรงเรียน	4.10	0.72	3.90	1.02	3.96	0.99
7	การจัดห้องน้ำห้องส้วมในโรงเรียน	3.88	1.28	4.13	0.86	4.12	0.81
8	การกำจัดขยะมูลฝอยในโรงเรียน	3.88	0.96	4.24	1.01	3.97	0.89
9	การตรวจและส่งเสริมสุขภาพ เช่น การทดสอบสายตา	3.87	1.02	4.18	0.84	4.06	0.92
10	การจัดบริการอาหารกลางวันในโรงเรียน	3.97	0.93	4.06	0.79	4.02	0.87
11	การป้องกันโรคติดต่อในโรงเรียน	4.09	0.87	4.18	0.70	4.14	0.80

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ชาย		หญิง		รวม	
		$\bar{X}_1$	S.D. ₁	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	$\bar{X}$	S.D.
12	การช่วยเหลือเด็กที่มีความบกพร่องทางสุขภาพ	4.11	0.78	4.23	0.78	4.05	0.98
13	ความสัมพันธ์ระหว่างวิชาสุขศึกษากับวิชาอื่น ๆ	3.79	0.87	3.82	0.91	3.59	0.55
14	วิธีสอนสุขศึกษาในชั้นประถมศึกษา	3.70	1.27	3.94	0.89	3.85	1.05
15	สุขภาพของครู	4.26	0.99	4.37	0.84	4.32	0.94
16	วิธีให้ความรู้สุขศึกษาแก่ผู้ใหญ่ในชุมชน	3.99	0.89	4.04	0.93	4.02	0.92
	รวม	3.97	0.97	4.05	0.81	4.00	0.97

ค่าสถิติในตารางที่ 4 แสดงว่าโดยส่วนรวม นักเรียนมีความสนใจในรายการสำคัญของเนื้อหาวิชาสุศึกษาในโรงเรียน เป็นไปในทำนองเดียวกัน ซึ่งสังเกตได้จากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีค่าเพียง 0.97 เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละข้อปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่ยืนยันว่า มีความสนใจในรายการสำคัญของเนื้อหาวิชาทุกข้อ โดยเฉพาะเรื่องสุขภาพของครู การจัดน้ำดื่มน้ำใช้ภายในโรงเรียน การป้องกันโรคติดต่อในโรงเรียน การจัดห้องน้ำห้องส้วมในโรงเรียน นักเรียนมีความสนใจในระดับค่อนข้างสูง

เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างความสนใจในรายการสำคัญของเนื้อหาวิชาสุศึกษาในโรงเรียนโดยส่วนรวมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงโดยการทดสอบค่าซีปรากฏว่าค่าซี ที่คำนวณได้มีค่า 1.00 ซึ่งน้อยกว่า 1.64 ซึ่งเป็นค่าวิกฤตของซีที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสนใจในรายการสำคัญของเนื้อหาวิชาสุศึกษาในโรงเรียนโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นอกจากนี้ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นยังยืนยันว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงต่างก็มีความคิดเห็นสอดคล้องเป็นไปในทำนองเดียวกัน

เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละข้อแล้ว จะเห็นได้ว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสนใจในรายการสำคัญของเนื้อหาวิชาสุศึกษาในโรงเรียนเกือบทุกข้อเป็นไปในทำนองเดียวกันกล่าวคือ รายการสำคัญที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสนใจในระดับค่อนข้างสูงโดยเรียงตามลำดับจะเห็นว่านักเรียนชายจะมีความสนใจในเรื่องสุขภาพของครู การจัดน้ำดื่มน้ำใช้ภายในโรงเรียน การช่วยเหลือเด็กที่มีความบกพร่องทางสุขภาพ การจัดห้องเรียนให้ถูกสุขลักษณะ การจัดห้องพยาบาลในโรงเรียน ส่วนนักเรียนหญิงจะมีความสนใจในเรื่องสุขภาพครู การกำจัดขยะมูลฝอยในโรงเรียน การช่วยเหลือเด็กที่มีความบกพร่องทางสุขภาพ การตรวจและส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคติดต่อในโรงเรียนตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่า ไม่มีรายการสำคัญใดเลยที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นก้ำกึ่งระหว่างสนใจและไม่สนใจ

ตารางที่ 5 ค่าสถิติแสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนวิชา
สุขศึกษา ในทัศนะของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

ข้อที่	ข้อความ	ชาย		หญิง		รวม	
		$\bar{X}_1$	S.D. ₁	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	$\bar{X}$	S.D.
1	ท่านได้ทราบความมุ่งหมายในการเรียนของแต่ละวิชาเป็นอย่างดี	2.16	0.88	2.10	0.88	2.12	0.89
2	ท่านได้เรียนตรงตามความมุ่งหมายของแต่ละวิชาอย่างถูกต้อง	1.84	0.87	1.85	0.91	1.85	0.89
3	ประสบการณ์ที่ท่านได้รับมีมากพอที่จะใช้สอนนักเรียนในโอกาสต่อไป	2.11	0.91	1.81	0.86	1.93	0.91
4	ท่านมีโอกาสอย่างเพียงพอในการฝึกปฏิบัติจริง เช่น การฝึกหัดพันผ้า	2.26	0.76	2.08	0.74	2.13	0.81
5	ห้องสมุดมีหนังสือมากพอสำหรับการค้นคว้าในการเรียนวิชาสุขศึกษา	2.34	0.76	2.28	0.77	2.09	1.23
6	จำนวนชั่วโมงที่ท่านเรียนวิชาสุขศึกษาเหมาะสมกับเนื้อหาที่แล้ว	2.18	0.76	2.19	0.80	2.19	0.78
7	ท่านคิดว่าวิชาสุขศึกษาที่ท่านเรียนในวิทยาลัยครูเป็นที่น่าสนใจมาก	2.27	0.83	2.23	0.84	2.24	0.85
8	การเรียนวิชาสุขศึกษาได้ช่วยให้ท่านมีสุขปฏิบัติและสุขนิสัยดีขึ้นมาก	2.39	0.83	2.47	0.83	2.44	0.83
9	การไปศึกษานอกสถานที่ในการเรียนวิชาสุขศึกษา อาจารย์ได้จัดใหม่เพียงพอกับความต้องการของท่านแล้ว	1.98	0.60	2.03	0.58	2.01	0.63

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ชาย		หญิง		รวม	
		$\bar{X}_1$	S.D. ₁	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	$\bar{X}$	S.D.
10	ท่านได้เคยทำงานหมู่เพื่ออภิปราย ปัญหาในการเรียนวิชาสุขศึกษา	2.54	0.66	2.45	0.65	2.48	0.67
11	ท่านเคยได้ฟังวิทยากรมาบรรยาย ในวิชาสุขศึกษาบ้างเป็นครั้งคราว	2.50	0.65	2.56	0.62	2.54	0.62
12	ท่านได้รับความรู้มากเพียงพอที่ จะช่วยให้ท่านสามารถแก้ไขปัญหา สุขภาพของเด็กได้เป็นอย่างดี	1.96	0.86	1.92	0.83	1.94	0.83
	รวม	2.21	0.82	2.17	0.81	2.16	0.79

ค่าสถิติในตารางที่ 5 แสดงว่าโดยส่วนรวมนักเรียนไม่แน่ใจในรายการสำคัญของความคิดเห็นทั่วไปในการเรียนวิชาสุขศึกษาเกือบทุกคน ซึ่งสังเกตได้จากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเห็นเท่ากับ 0.79 เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละข้อปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่ยืนยันว่ามีความคิดเห็นก้ำกึ่งในรายการสำคัญของข้อความคิดเห็นทั่วไปในการเรียนวิชาสุขศึกษาเกือบทุกข้อ โดยเฉพาะในข้อท่านได้เรียนตรงตามความมุ่งหมายของแต่ละวิชาอย่างถูกต้อง ประสพการณ์ที่ท่านได้รับมีมากพอที่จะใช้สอนนักเรียนในโอกาสต่อไป ท่านได้รับความรู้มากเพียงพอที่จะช่วยให้ท่านสามารถแก้ไขปัญหาสุขภาพของเด็กได้เป็นอย่างดี นักเรียนมีความคิดเห็นก้ำกึ่งกันไปมาทางไม่มีความรู้ ยกเว้นในข้อท่านเคยได้ฟัง

วิทยากรบรรยายในวิชาสุขศึกษาบ้างเป็นครั้งคราว ท่านได้เคยทำงานหมู่เพื่ออภิปรายปัญหาในการเรียนสุขศึกษา ซึ่งนักเรียนมีความคิดเห็นยอมรับในเรื่องเหล่านี้

เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง โดยการทดสอบค่าซีปรากฏว่าค่าซีที่คำนวณได้มีค่า 0.50 ซึ่งน้อยกว่า 1.64 ซึ่งเป็นค่าวิกฤตของซีที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นก้ำกึ่งในรายการสำคัญของความคิดเห็นทั่วไปในการเรียนวิชาสุขศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นอกจากนี้ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นยังยืนยันว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงต่างก็มีความคิดเห็นก้ำกึ่งสอดคล้องไปในทำนองเดียวกัน

เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละข้อแล้ว จะเห็นได้ว่าทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงต่างก็เห็นด้วยที่ตนเอง ได้เคยทำงานหมู่เพื่ออภิปรายปัญหาและเคยได้ฟังวิทยากรมาบรรยายในวิชาสุขศึกษาเป็นครั้งคราว ส่วนรายการที่นักเรียนมีความคิดเห็นก้ำกึ่งในระดับค่อนข้างสูง กล่าวคือ นักเรียนชายมีความคิดเห็นก้ำกึ่งในเรื่องการเรียนวิชาสุขศึกษาช่วยให้นักเรียนมีสุขปฏิบัติและสุขนิสัยที่ดี ห้องสมุดมีหนังสือมากพอที่จะค้นคว้าในการเรียนวิชาสุขศึกษา นักเรียนได้มีโอกาสเรียนแบบฝึกปฏิบัติจริง นักเรียนหญิงมีความคิดเห็นก้ำกึ่งในข้อห้องสมุดมีหนังสือมากพอที่จะค้นคว้าในการเรียนวิชาสุขศึกษา จำนวนชั่วโมงที่ใช้เรียนวิชาสุขศึกษาเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาดีแล้ว วิชาสุขศึกษาที่เรียนในวิทยาลัยครูเป็นที่น่าสนใจมาก ส่วนความคิดเห็นก้ำกึ่งในระดับต่ำ กล่าวคือ นักเรียนชายมีความคิดเห็นในข้อท่านได้รับความรู้มากพอที่จะช่วยให้ตนเองสามารถแก้ไขปัญหาสุขภาพของเด็กได้เป็นอย่างดี ท่านได้เรียนตรงตามความมุ่งหมายของแต่ละวิชาอย่างถูกต้อง นักเรียนหญิงมีความคิดเห็นก้ำกึ่งในเรื่องข้อที่ท่านได้เรียนตรงตามความมุ่งหมายของแต่ละวิชาอย่างถูกต้อง ประสบการณ์ที่นักเรียนได้รับมีมากพอที่จะใช้ในโอกาสต่อไป

ตารางที่ 6 ค่าสถิติแสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนวิชา
สุขศึกษา ในทัศนะของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

ข้อที่	ข้อความ	ชาย		หญิง		รวม	
		$\bar{X}_1$	S.D.1	$\bar{X}_2$	S.D.2	$\bar{X}$	S.D.
1	โดยทั่วไปอาจารย์ผู้สอนได้ใช้วิธีสอนแบบบรรยายและให้นักเรียนจดตาม	2.68	0.66	2.62	0.66	2.64	0.67
2	อาจารย์ผู้สอนได้เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามหรือแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรี	2.48	0.76	2.63	0.67	2.56	0.75
3	การสอนสุขศึกษาในแต่ละชั่วโมงมีเนื้อหามากพอ ๆ กับวิชาอื่น	2.27	0.79	2.45	0.76	2.38	0.77
4	อาจารย์ผู้สอนได้ให้ท่านทำรายงานเหมาะสมที่สุดแล้ว	2.39	0.78	2.32	0.89	2.35	0.84
5	เนื้อหาที่สอนในวิชาสุขศึกษามีความสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของท่านเป็นอย่างดี	2.47	0.81	2.37	0.79	2.41	0.80
6	อาจารย์ได้เปิดโอกาสให้ท่านมีการอภิปรายเพื่อแก้ปัญหาสุขภาพ	2.20	0.75	2.56	0.13	2.29	0.76
7	อาจารย์ส่วนใหญ่ได้ใช้อุปกรณ์เหมาะสมกับบทเรียนเป็นอย่างดี	1.95	0.73	1.92	0.76	1.93	0.76

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ชาย		หญิง		รวม	
		$\bar{X}_1$	S.D. ₁	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	$\bar{X}$	S.D.
8	อาจารย์ส่วนใหญ่ได้คิดตามผลการปฏิบัติงานของท่านอยู่เสมอ	1.98	0.67	2.01	0.75	2.00	0.74
9	อาจารย์ส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพเหมาะสมกับการสอนวิชาสุขศึกษาเป็นอย่างมาก	2.21	0.85	2.11	0.86	2.15	0.89
10	อาจารย์ส่วนใหญ่มีความมั่นใจในการสอนสุขศึกษาเป็นอย่างดี	2.35	0.80	2.14	0.92	2.22	0.88
11	อาจารย์สุขศึกษาส่วนใหญ่เป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องสุขปฏิบัติ	2.09	0.84	1.94	0.87	2.00	0.86
12	สิ่งแวดล้อมในวิทยาลัยครูของท่าน เช่น สภาพห้องเรียนเหมาะสมกับการเรียนการสอนเป็นอย่างดี	2.22	0.78	2.19	0.84	2.20	0.84
	รวม	2.27	0.81	2.27	0.82	2.28	0.83

ค่าสถิติในตารางที่ 6 แสดงว่าโดยส่วนรวมนักเรียนไม่แน่ใจในรายการสำคัญของความคิดเห็นทั่วไปในการสอนวิชาสุขศึกษาเกือบทุกคน ซึ่งสังเกตได้จากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเท่ากับ 0.83 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด แต่ละข้อปรากฏว่า

นักเรียนส่วนใหญ่ยืนยันว่ามีความเห็นกำกับในรายการสำคัญของความคิดเห็นทั่วไปในการสอนวิชาสุขศึกษาเกือบทุกข้อ โดยเฉพาะในข้ออาจารย์ติดตามผลการปฏิบัติงานของนักเรียน อาจารย์สุขศึกษาส่วนใหญ่เป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องสุขปฏิบัติและมีบุคลิกภาพเหมาะสมในการสอนวิชาสุขศึกษาเป็นอย่างมาก นักเรียนมีความคิดเห็นกำกับกันในระดับต่ำไปในทางไม่ยอมรับว่าเป็นความจริง ยกเว้นในเรื่องวิธีสอนที่นักเรียนมีความคิดเห็นเห็นว่า อาจารย์ได้ใช้วิธีสอนแบบบรรยายและให้นักเรียนจดตามและนอกจากนั้น ยังเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามหรือแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรี และเนื้อหาวิชาสุขศึกษาที่อาจารย์ใช้สอนมีความสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันเป็นอย่างดี ซึ่งนักเรียนมีความคิดเห็นยอมรับในเรื่องเหล่านี้

เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง โดยการทดสอบค่าซี ปรากฏว่าค่าซีที่คำนวณได้มีค่า 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 1.64 ซึ่งเป็นค่าวิกฤตของซีที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นกำกับในรายการสำคัญของความคิดเห็นทั่วไปในการสอนวิชาสุขศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นอกจากนี้ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นยังยืนยันว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงต่างก็มีความคิดเห็นกำกับสอดคล้องกันไปในทำนองเดียวกัน

เมื่อพิจารณารายละเอียดข้อแล้วจะเห็นว่า ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงต่างก็เห็นด้วยในเรื่องที่อาจารย์ผู้สอนได้ใช้วิธีสอนแบบบรรยายและให้นักเรียนจดตาม นอกจากนั้นยังเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามหรือแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี และนักเรียนหญิงเห็นว่าอาจารย์ได้เปิดโอกาสให้นักเรียนมีการอภิปรายเพื่อแก้ปัญหาสุขภาพอีกด้วย ส่วนรายการที่นักเรียนมีความคิดเห็นกำกับในเรื่องเนื้อหาวิชาสุขศึกษาที่ใช้สอนมีความสัมพันธ์กับชีวิตจริง อาจารย์ผู้สอนได้ให้นักเรียนทำรายงานเหมาะสมแล้ว อาจารย์มีความมั่นใจในการสอนวิชาสุขศึกษาเป็นอย่างดี นักเรียนหญิงมีความคิดเห็นกำกับในเรื่องการสอนวิชาสุขศึกษาในแต่ละชั่วโมงมีเนื้อหาหลากหลาย ๆ กับวิชาอื่นและเนื้อหาที่มีความสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของนักเรียนเป็นอย่างดี ส่วนความคิดเห็นกำกับในระดับต่ำ กล่าวคือนักเรียนชายมีความคิดเห็นในเรื่องอาจารย์ส่วนใหญ่ได้ติดตามผลการปฏิบัติงานของนักเรียนอยู่เสมอ และได้ใช้อุปกรณ์เหมาะสมกับบทเรียนแล้วนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นกำกับในเรื่องอาจารย์ส่วนใหญ่เป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องสุขปฏิบัติและอาจารย์ใช้อุปกรณ์เหมาะสมกับบทเรียนเป็นอย่างดี

ตารางที่ 7 ค่าสถิติแสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุง
วิชาสุขศึกษาในทัศนะของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

ข้อที่	ข้อความ	ชาย		หญิง		รวม	
		$\bar{X}_1$	S.D. ₁	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	$\bar{X}$	S.D.
1	อาจารย์สุศึกษาควรจะเป็น อาจารย์หญิง	2.86	1.09	3.37	1.12	3.04	1.20
2	อาจารย์สุศึกษาควรจะเป็น อาจารย์ชาย	3.37	1.10	3.16	1.09	3.25	1.08
3	อาจารย์สุศึกษาจะเป็น อาจารย์หญิงหรือชายก็ได้	3.76	1.13	3.96	1.02	3.88	1.08
4	วิทยาลัยครูควรจะเปิดสอน สุขศึกษาเป็นวิชาเอก	3.41	1.24	3.37	1.22	3.39	1.21
5	วิทยาลัยครูควรจะเปิดสอน สุขศึกษาเป็นวิชาโท	3.74	1.08	3.63	1.04	3.68	1.03
6	ควรสอนวิชาสุขศึกษาเป็นวิชา บังคับในระดับ ป.กศ. สูง	3.63	1.12	3.61	1.12	3.62	1.12
7	โดยทั่วไปสภาพการเรียนการ สอนวิชาสุขศึกษาในวิทยาลัยครู ของท่านเหมาะสมอยู่แล้ว	3.26	1.11	3.38	1.05	3.34	1.81
	รวม	3.43	1.17	3.50	1.11	3.46	1.26

ค่าสถิติในตารางที่ 7 แสดงว่าโดยส่วนรวมนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ แต่แสดงแนวโน้มว่าเห็นด้วย ในรายการสำคัญเกี่ยวกับการปรับปรุงวิชาสุขศึกษา แต่ความคิดเห็นส่วนใหญ่ยังมีความขัดแย้งกันพอสมควร ซึ่งสังเกตได้จากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเท่ากับ 1.26 เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละข้อปรากฏว่านักเรียนเห็นด้วยในการปรับปรุงเรื่องอาจารย์สุขศึกษา อาจารย์สุขศึกษาจะเป็นอาจารย์หญิงหรืออาจารย์ชายก็ได้ วิทยาลัยครูควรจะเปิดสอนวิชาสุขศึกษาเป็นวิชาโทและควรสอนวิชาสุขศึกษาเป็นวิชาบังคับในระดับ ป.กศ.สูง

เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง โดยการทดสอบค่าซี ปรากฏว่าค่าซี ที่คำนวณได้มีค่า 0.70 ซึ่งน้อยกว่า 1.64 ซึ่งเป็นค่าวิกฤตของซีที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นในรายการสำคัญของความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงวิชาสุขศึกษาโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นอกจากนี้ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นยังยืนยันว่า ความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง เป็นไปในทำนองเดียวกัน

เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละข้อแล้ว จะเห็นได้ว่าทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงต่างก็เห็นด้วยในเรื่อง อาจารย์สุขศึกษาจะเป็นอาจารย์หญิงหรือชายก็ได้ วิทยาลัยครูควรจะเปิดสอนวิชาสุขศึกษาเป็นวิชาโทและเป็นวิชาบังคับในระดับ ป.กศ.สูง ส่วนรายการที่นักเรียนมีความคิดเห็นก้ำกึ่งค่อนข้างสูง กล่าวคือ นักเรียนชายมีความคิดเห็นก้ำกึ่งในเรื่องวิทยาลัยครูควรเปิดสอนวิชาสุขศึกษาเป็นวิชาเอก และอาจารย์สุขศึกษาควรเป็นอาจารย์ชาย นักเรียนหญิงมีความคิดเห็นก้ำกึ่งในเรื่องสภาพการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาในวิทยาลัยครูเหมาะสมดีแล้ว อาจารย์สุขศึกษาควรจะเป็นอาจารย์หญิงและวิทยาลัยครูควรเปิดสอนวิชาสุขศึกษาเป็นวิชาเอก ส่วนความคิดเห็นก้ำกึ่งในระดับต่ำ นักเรียนชายมีความคิดเห็นก้ำกึ่งในเรื่องอาจารย์สุขศึกษา ควรจะเป็นอาจารย์หญิง ส่วนนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นก้ำกึ่งในเรื่องอาจารย์สุขศึกษาควรจะเป็นอาจารย์ชาย

ตารางที่ 8 การแจกแจงร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลวิชา
อนามัยส่วนบุคคลและชุมชน ในทัศนะของนักเรียนชายและ
นักเรียนหญิง

ข้อที่	ข้อความ	ชาย ร้อยละ	หญิง ร้อยละ	รวม ร้อยละ
1	การวัดผลควรจะทำเมื่อ			
	ก. ระหว่างภาคเรียนเพียงอย่างเดียว	10.00	8.21	8.91
	ข. ระหว่างภาคและปลายภาค	68.33	73.21	71.30
	ค. ปลายภาคเพียงอย่างเดียว	13.33	10.01	11.30
	ง. จบทเรียนแต่ละครั้ง	8.34	8.57	8.49
2	ควรประเมินผลโดยวิธี			
	ก. สอบภาคทฤษฎีเพียงอย่างเดียว	4.44	7.50	6.30
	ข. สอบภาคปฏิบัติ	10.00	8.57	9.13
	ค. สอบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	81.11	76.43	78.27
	ง. สอบภาคปฏิบัติให้มากกว่าภาคทฤษฎี	4.45	7.50	6.30
3	ถ้าหากมีการสอบภาคทฤษฎีควรจะเป็นการทดสอบแบบ			
	ก. อัตนัย	12.78	12.86	12.83
	ข. ประนัย	18.89	19.29	19.13
	ค. อัตนัยและประนัยผสมกัน	64.44	62.14	63.04
	ง. อัตนัยและประนัยผสมกันโดยประนัยมากกว่าอัตนัย	3.89	5.71	5.00
4	ถ้าหากมีการสอบภาคปฏิบัติควรจะเป็นการทดสอบแบบ			
	ก. การสังเกตสุขนิสัย	7.78	6.07	6.74
	ข. การทำรายงาน	8.89	5.36	6.74
	ค. การปฏิบัติจริง	47.22	42.86	44.57
	ง. ไขหลาย ๆ อย่างผสมกัน	36.11	45.71	41.95

การวิจัยในตารางที่ 8 แสดงว่าเมื่อพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลวิชานามัยส่วนบุคคลและชุมนุมชนโดยรวม นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการวัดผลควรจะทำระหว่างภาคและปลายภาคถึงร้อยละ 71.30 ควรประเมินผลสอบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ร้อยละ 78.27 ถ้าหากมีการสอบภาคทฤษฎีควรจะเป็นการทดสอบแบบอัตนัย และปรนัยผสมกันร้อยละ 63.04 สำหรับข้อถกหากมีการสอบภาคปฏิบัติ ควรจะเป็นการทดสอบแบบการปฏิบัติจริงร้อยละ 44.57 และรองไปได้แก่การใช้หลายๆ วิธีผสมกันร้อยละ 41.95

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลวิชานามัยส่วนบุคคลและชุมนุมชนแล้ว นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเป็นไปในทำนองเดียวกัน กล่าวคือ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงถึงร้อยละ 68.33 และ 73.21 ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า การวัดผลการเรียนการสอนควรจะทำระหว่างภาคและปลายภาค มีนักเรียนเพียงส่วนน้อยที่เห็นว่าควรวัดผลตอนจบบทเรียนแต่ละครั้ง สำหรับวิธีการประเมินผลนั้น นักเรียนชายและนักเรียนหญิงถึงร้อยละ 81.11 และ 76.43 ตามลำดับ มีความเห็นว่าควรใช้วิธีสอบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ และในการสอบภาคทฤษฎีควรใช้ขอทดสอบแบบอัตนัยและปรนัยผสมกันมีร้อยละ 64.44 และ 62.14 ตามลำดับ สำหรับการสอบภาคปฏิบัติ นักเรียนชายก็มีความคิดเห็นว่า ควรใช้ปฏิบัติจริงมากที่สุดถึงร้อยละ 47.22 รองลงไปได้แก่การใช้วิธีการหลายๆ อย่างผสมกันมีร้อยละ 36.11 แต่นักเรียนหญิงกลับมีความเห็นว่า ควรใช้วิธีการหลายๆ อย่างผสมกันถึงร้อยละ 45.71 รองลงไปได้แก่การปฏิบัติจริงร้อยละ 42.86 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 การแจกแจงร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลวิชา
 สวัสดิศึกษาและการปฐมพยาบาล ในทัศนะของนักเรียนชายและ
 นักเรียนหญิง

ข้อที่	ข้อความ	ชาย ร้อยละ	หญิง ร้อยละ	รวม ร้อยละ
1	การวัดผลควรจะทำเมื่อ			
	ก. ระหว่างภาคเพียงอย่างเดียว	11.61	17.50	15.22
	ข. ระหว่างภาคและสอบปลายภาค	67.22	57.14	61.08
	ค. ปลายภาคเพียงอย่างเดียว	13.33	16.43	15.22
	ง. จบมทเรียนแต่ละครั้ง	7.78	8.93	8.48
2	ควรประเมินผลโดยวิธี			
	ก. สอบภาคทฤษฎีเพียงอย่างเดียว	6.67	2.86	4.35
	ข. สอบภาคปฏิบัติ	15.55	16.07	15.87
	ค. สอบทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ	75.56	76.79	76.30
	ง. สอบภาคปฏิบัติไ้มากกว่าภาคทฤษฎี	2.22	4.28	3.48
3	ถ้าหากมีการสอบภาคทฤษฎี ควรจะเป็นการทดสอบแบบ			
	ก. อัดนัย	12.78	10.36	11.30
	ข. ปรนัย	19.44	25.00	22.83
	ค. อัดนัยและปรนัยผสมกัน	64.44	62.14	63.04
	ง. ปรนัยมากกว่าอัดนัย	3.34	2.50	2.83
4	ถ้าหากมีการสอบภาคปฏิบัติควรจะเป็นการทดสอบแบบ			
	ก. การปฏิบัติจริง เช่น การพันผ้า	39.44	30.36	33.91
	ข. การทำรายงาน	5.56	12.14	9.57
	ค. การปฏิบัติจริงและการทำรายงาน	52.22	48.57	50.00
	ง. ไข้หลายๆ อย่างผสมกัน	2.78	8.93	6.52

การร้อยละในตารางที่ 9 แสดงว่าเมื่อพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลวิชาสวัสดิศึกษาและการปฐมพยาบาลโดยส่วนรวม นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการวัดผลควรจะกระทำระหว่างภาคและสอบปลายภาคร้อยละ 61.08 ควรจะประเมินผลโดยวิธีสอบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติร้อยละ 76.30 ถ้าหากมีการสอบภาคทฤษฎีควรจะเป็นการทดสอบแบบอัตนัยและปรนัยผสมกันร้อยละ 63.04 ถ้าหากมีการสอบภาคปฏิบัติควรจะเป็นการทดสอบแบบการปฏิบัติจริงและการทำรายงานมีความคิดเห็นร้อยละ 50.00

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลวิชาสวัสดิศึกษาและการปฐมพยาบาลแล้ว นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเป็นไปในทำนองเดียวกัน กล่าวคือ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงถึงร้อยละ 67.22 และ 57.14 ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่าการวัดผลการเรียนการสอนควรจะทำระหว่างภาคและสอบปลายภาค มีนักเรียนเพียงส่วนน้อย ที่เห็นว่าควรวัดผลตอนจบบทเรียนแต่ละครั้ง สำหรับวิธีการประเมินผลนั้น นักเรียนชายและนักเรียนหญิงถึงร้อยละ 75.56 และ 76.79 ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า ควรใช้วิธีสอบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติและในการสอบภาคทฤษฎี ควรใช้ข้อทดสอบแบบอัตนัยและปรนัยผสมกันมีร้อยละ 64.44 และ 62.14 ตามลำดับ สำหรับการสอบภาคปฏิบัติ ควรจะเป็นการทดสอบแบบการปฏิบัติจริงและการทำรายงานร้อยละ 52.22 และ 48.57 ตามลำดับ รองลงไปได้แก่การให้ปฏิบัติจริง เช่น การพันผ้า ร้อยละ 39.44 และ 30.36 ตามลำดับ ซึ่งทั้งสองข้อนี้ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงต่างก็มีความคิดเห็นค่าที่ใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 10 การแจกแจงร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลวิชา
 สุขศึกษาในโรงเรียน ในทัศนะของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

ข้อที่	ข้อความ	ชาย ร้อยละ	หญิง ร้อยละ	รวม ร้อยละ
1	การวัดผลควรกระทำเมื่อ			
	ก. ระหว่างภาคเรียนเพียงอย่างเดียว	11.67	1.43	5.43
	ข. ระหว่างภาคและปลายภาค	63.89	52.50	56.96
	ค. ปลายภาคเพียงอย่างเดียว	20.00	42.86	33.91
	ง. จบเทเรียนแต่ละครั้ง	4.44	3.21	3.70
2	ควรประเมินผลโดยวิธี			
	ก. สอบภาคทฤษฎีเพียงอย่างเดียว	12.78	10.71	11.52
	ข. สอบภาคปฏิบัติ	9.44	11.43	10.66
	ค. สอบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	72.22	73.57	73.04
	ง. สอบภาคปฏิบัติใหม่มากกว่าภาคทฤษฎี	5.56	4.29	4.78
3	ถ้าหากมีการสอบภาคทฤษฎีควรจะเป็นการทดสอบแบบ			
	ก. อัตนัย	10.00	4.29	6.52
	ข. ประนัย	22.23	28.21	25.83
	ค. อัตนัยและประนัยผสมกัน	64.44	65.00	64.78
	ง. อัตนัยและประนัยผสมกันโดยประนัยมากกว่าอัตนัย	3.33	2.50	2.83
4	ถ้าหากมีการสอบภาคปฏิบัติควรจะเป็นการทดสอบแบบ			
	ก. การปฏิบัติจริง เช่น การทดสอบสายตา	29.45	26.79	27.82
	ข. การทำรายงาน	10.00	6.29	9.57
	ค. การปฏิบัติจริงและการทำรายงาน	57.22	59.28	58.48
	ง. ไขหลาย ๆ อย่างผสมกัน	3.33	4.64	4.13

การร้อยละในตารางที่ 10 แสดงว่าเมื่อพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลวิชาสุขศึกษาในโรงเรียนโดยส่วนรวม นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า การวัดผลควรจะทำระหว่างภาคและปลายภาค มีความคิดเห็นร้อยละ 56.96 ควรจะประเมินผลโดยวิธีสอบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมีความคิดเห็นร้อยละ 73.04 ถ้าหากมีการสอบภาคทฤษฎีควรจะเป็นการทดสอบแบบอัตนัยและปรนัยผสมกันมีความคิดเห็นร้อยละ 64.78 ถ้าหากมีการสอบภาคปฏิบัติควรจะเป็นการทดสอบแบบการปฏิบัติจริง และการทำรายงาน มีความคิดเห็นร้อยละ 58.48

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลวิชาสุขศึกษาในโรงเรียนแล้ว นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเป็นไปในทำนองเดียวกัน กล่าวคือ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงถึงร้อยละ 63.89 และ 52.50 ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า การวัดผลการเรียนการสอนควรจะทำระหว่างภาคและปลายภาค มีนักเรียนเพียงส่วนน้อยที่เห็นว่า ควรวัดผลตอนจบบทเรียนแต่ละครั้ง สำหรับวิธีการประเมินผลนั้น นักเรียนชายและนักเรียนหญิงถึงร้อยละ 72.22 และ 73.57 ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า ควรใช้วิธีสอบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ และในการสอบภาคทฤษฎีควรใช้ข้อทดสอบแบบอัตนัยและปรนัยผสมกัน มีร้อยละ 64.44 และ 65.00 ตามลำดับ สำหรับการสอบภาคปฏิบัติควรจะเป็นการทดสอบแบบการปฏิบัติจริง และการทำรายงาน นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นถึงร้อยละ 57.22 และ 59.28 ตามลำดับ.